

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor depuse de Fedora Leancă și Inspectoratul de Poliție Cimișlia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Fedora Leanca împotriva Inspectoratului de Poliție Cimișlia, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională,

împotriva deciziei din 06 iulie 2023 a Curții de Apel Comrat

(Dosarul nr. 2ra-1528/23
NR PIGD 2-21186413-01-2ra-11102023)

Recursurile sunt vădit neîntemeiate. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Cimișlia, sediul Central, jud. V. Carapirea
Curtea de Apel Comrat, jud. D. Fajencu, Ș. Starciuc, Gr. Colev

28 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererile de recurs depuse de Fedora Leancă și Inspectoratul de Poliție Cimișlia,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 17 decembrie 2021, Fedora Leanca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Cimișlia, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională (f.d.1-4)

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 14 aprilie 2021, de către agentul constatator Ivan Dimitrov a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, în baza art. ***** din Codul contravențional, prin care i s-a imputat că, la *****, ora *****, ar fi deteriorat intenționat ușa de intrare în coridorul comun cu vecinul *****, instalată de către acesta, astfel cauzând ultimului o pagubă materială.

3. Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de sancționare contravențională, a depus contestație în ordinea prevăzută de art. ***** din Codul contravențional, solicitând declararea nulității acestuia și încetarea procesului contravențional, pe motivul lipsei faptei contravenționale.

4. Prin hotărârea din 16 septembrie 2021 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, s-a declarat nulă decizia de sancționare contravențională în privința Fedorei Leanca în baza procesului contravențional seria și nr. ***** din 14 aprilie 2021. S-a încetat procesul contravențional pornit în privința Fedorei Leanca, în legătură cu lipsa în acțiunile acesteia a faptei contravenționale imputate.

5. În urma atragerii ilegale la răspundere contravențională și sancționării contravenționale, i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral.

6. Referitor la prejudiciul material a menționat că, în legătură cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din 14 aprilie 2021 și emiterii deciziei de sancționare, a încheiat cu avocata Tatiana Agachi contractul de asistență juridică pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime în instanța de judecată pentru examinarea contestației, achitând avocatului onorariu în mărime de 2500 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată.

7. În opinia reclamantei, cheltuielile pentru asistență juridică au fost reale, necesare și rezonabile ca quantum, având în vedere volumul de lucru efectuat de către avocat.

8. Din prezenta speță, reiese cu certitudine că, este în drept de a pretinde la repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, deoarece art. 3 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, enumeră cazurile în care Statul repară prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Acțiunile enumerate în această normă pot fi comise doar de către organele menționate supra.

9. La caz, reclamanta a menționat că, prin hotărârea judecătorească definitivă s-a constatat că agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cimișlia a desfășurat activitatea contrar art. 374 alin. (3) din Codul contravențional.

10. La 05 noiembrie 2021, a depus cerere prealabilă, înregistrată în cancelaria Inspectoratului de Poliție Cimișlia cu nr. 5426, prin care a solicitat compensarea cheltuielilor suportate în sumă de 2500 de lei și prejudiciul moral în sumă de 10000 de lei, ce i-au fost cauzate în rezultatul atragerii ilegale la răspundere contravențională.

11. Prin răspunsul nr. 34/30-8331 din 11 noiembrie 2021, Inspectoratul de Poliție Cimișlia a comunicat că drepturile reclamantei nu au fost afectate sub nici o manieră și cazul descris nu se încadrează în prevederile Legii 1545/1998.

12. Astfel, reclamanta a opinat că, are dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite a angajaților Inspectoratului de Poliție Cimișlia, care intenționat au încălcat normele procedurale și materiale în timpul procedurii contravenționale, în sensul art.384 alin. (2), lit. u), alin. (3¹) din Codul contravențional și art. 13 alin.(1) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procurorului și ale instanțelor judecătorești,.

13. Totodată, reclamanta a atras atenția asupra gravității suferințelor psihice cauzate, fiind pensionară, atrasă ilegal la răspundere contravențională pentru o faptă care nu a comis-o.

14. Prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, i-au dezechilibrat starea emoțională, i-au fost cauzate suferințe psihice, manifestate prin retrări sufletești, stări de neliniște, de frustrare și anxietate. Acțiunile ilegale ale organelor de resort au jucat un rol negativ în viața sa, suferind moral și fizic, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu moral considerabil pe care îl estimează la suma de 10 000 de lei.

15. În drept, și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 384 alin.(2), lit. u), alin.(3¹) din Codul contravențional, art. 13 alin.(1) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procurorului și ale instanțelor judecătorești, art. 15 alin. (1), art. 1998, art. 2007 din Cod civil și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertății fundamentale.

16. Reclamanta a solicitat încasarea de la Inspectoratul de Poliție Cimișlia în beneficiul său prejudiciul material în sumă de 2500 de lei, prejudiciul moral în sumă de 10000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

17. Prin hotărârea din 19 decembrie 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Fedora Leanca. S-a încasat de la Inspectoratul de Poliție Cimișlia, în beneficiul Fedorei Leanca prejudiciul material în sumă de 2500 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins, ca neîntemeiată (f.d.108).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

18. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 11 ianuarie 2023, Fedora Leanca a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 19 decembrie 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, solicitând admiterea apelului, modificarea hotărârii instanței de fond, cu dispunerea admiterii integrale a cererii de chemare în judecată, încasarea de la IP Cimișlia în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 2500 de lei prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei (f.d.111-114).

19. La 17 ianuarie 2023, Inspectoratul de Poliție Cimișlia a depus cerere de apel nemotivată, iar la 04 mai 2023, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 19 decembrie 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral (f.d.118, 130-135).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

20. Prin decizia din 06 iulie 2023 a Curții de Apel Comrat, s-a respins ca nefondată cererea de apel depusă de Inspectoratul de Poliție Cimișlia. S-a admis cererea de apel depusă de Fedora Leanca. S-a casat parțial hotărârea din 19

decembrie 2022 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, în partea respingerii pretenției reclamantei cu privire la prejudiciul moral, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care: s-a admis parțial pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral. S-a încasat din contul Inspectoratului de Poliție Cimișlia în beneficiul Fedorei Leanca prejudiciu moral în sumă de 1000 de lei. În rest, s-a respins pretenția reclamantei cu privire la repararea prejudiciului moral. În rest hotărârea instanței de fond s-a menținut (f. d. 159, 160-168).

21. În consolidarea soluției, instanța de apel a conchis ca fiind întemeiată soluția instanței de fond precum că Fedora Leanca are dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale Inspectoratului de Poliție Cimișlia, care a încălcat intenționat normele procedurale și materiale în timpul procedurii contravenționale, or, în sensul art. ***** Cod Contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

22. Instanța de apel a relevat că, în speță s-a stabilit ilegalitatea pornirii și efectuării procesului contravențional, deoarece în procedura contravențională a fost constatată lipsa probelor ce ar demonstra vinovăția Fedorei Leanca în comiterea contravenției imputate, fapt ce a și generat declararea nulității deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional și prin hotărârea judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor autorității competente.

23. Prin urmare, instanța de apel a stabilit că prima instanță just a ajuns la concluzia de a admite pretenția reclamantei în partea încasării prejudiciului material.

24. Cu referire la pretenția cu privire la reparare a prejudiciului moral, instanța de apel a considerat eronată poziția instanței. Instanța de apel a stabilit că, în urma acțiunilor ilicite ale Inspectoratului de Poliție Cimișlia, prin atragerea ilegală a reclamantei/ apelantei la răspunderea contravențională, ultima a suferit incomodități, ce s-au reflectat negativ asupra stării sale morale, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu moral.

25. Prin urmare, instanța de apel a considerat oportun de a încasa în beneficiul acesteia prejudiciul moral în sumă de 1 000 de lei, reprezentând o satisfacție echitabilă și suficientă pentru repararea prejudiciului moral cauzat, iar suma solicitată de 10 000 de lei fiind una excesivă în coraport cu suferințele psihice suportate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. La 06 octombrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Fedora Leanca a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 06 iulie 2023 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată (f.d. 172-173).

26.1. În motivarea cererii de recurs, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

27. La 13 noiembrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Inspectoratul de Poliție Cimișlia a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 06 iulie 2023 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral (f.d. 187-188).

27.1. În motivarea cererii de recurs, recurentul a menționat că instanța de apel nu a luat în considerare că Fedora Leanca nu a prezentat dovezi care să probeze suferințele sale psihice și fizice sau că a avut de suferit pe plan social, profesional și familial.

ASPECTE DE PROCEDURĂ ÎN RECURS

28. La 20 noiembrie 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia recursurilor declarate de Fedora Leanca și Inspectoratul de Poliție Cimișlia, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasul din poșta electronică, anexate la materialele dosarului (f.d. 110).

29. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție referințe nu au parvenit.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. (2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

31. Art. 431 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

(3) Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

(4) Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

32. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

33. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de declarare a recursurilor, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 21 septembrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Curtea de Apel Comrat a expediată recurenților decizia motivată din 06 iulie 2023, fiind recepționată de ultimii la 26 septembrie 2023, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d. 169, 170-171).

35. Astfel, recursurile declarate de Fedora Leanca, la 10 octombrie 2023, și Inspectoratul de Poliție Cimișlia, la 13 noiembrie 2023, se consideră depuse în termenul stabilit de lege.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeieri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

39. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeierile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temeii de casare a deciziei recurate.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererile de recurs depuse de Fedora Leanca și Inspectoratul de Poliție Cimișlia nu conțin argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește

condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeiuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

42. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

43. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

45. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

46. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în

sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

47. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursurile depuse de Fedora Leanca și Inspectoratul de Poliție Cimișlia, ca fiind inadmisibile.

48. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursurile depuse de Fedora Leanca și Inspectoratul de Poliție Cimișlia, împotriva deciziei din 06 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni